मुच्येत । सं° स्वय°ण्णामध्यादरत्निमात्रे तृतीये पद्यालोके उत्तरस्यां दिशि · सहै-वोपदधाति[1] । उलूखलऽउखां कृत्वोपशयां पिष्ट्वा न्युप्य पुरस्ताद्ध्रुवासी-त्युखाम् (१३. ३४) ॥४॥ श्रुतिक्रमेणानुष्ठानम् (७. ५. १. २८) लोकभाक्करणोत्तरकालं मन्त्रवचनम् । अग्ने युक्ष्वा हीति (१२. ३६) प्रत्यृचꣳ स्रुवाहुती जुहोत्युखा-याम् ॥५॥ उपस्थानं वासंवत्सरभृतिनः ॥६॥ संवत्स°तिनो होमः असं-°नः उपस्थानं होमो वा · विकल्पेन हि तस्य श्रवणमिति (७. ५. १. ३४) ।

प्रतिशिरः सप्त-सप्त हिरण्यशकलान्मुखे करोति सम्यक्स्रवन्तीति (१३. ३८) ॥७॥ प्र°कलान्प्रास्यति मुखे प्रथमम् । उत्तरान्द्वौ-द्वौ ॥८॥ सं° उ°रान्वक्ष्यमा-णान्मन्त्रान् एकप्रतीकोपादानेऽपि द्वौ-द्वौ मन्त्रौ प्रतीयात् । नासिकयोर्ऋचे त्वेति (१३. ३९) ॥९॥ मन्त्रद्वयाभिधानादेव शकलद्वित्वम् अधिष्ठानभेदाच्च ।

अक्ष्योर्भासे त्वेति (१३. ३९) ॥१०॥ प्रास्यति । श्रोत्रयोरभूदिदमिति (१३. ३९) ॥११॥

सर्वानप्येकस्मिन्नेके ॥१२॥ एकस्मिन्नपि पशौ सर्वानेव शकलानेकऽआचार्याः प्रास्यन्ति (७. ५. २. १०) । सं° एकस्मिन्नजशिरसि सर्वान्हिरण्यशकलान् पञ्चगुणान्स-प्त-सप्त प्रास्यन्ति । उखायां प्रत्यञ्चि ॥१३॥ सं° तानि शिरांसि उखामध्ये प्रत्यङ्मुखान्युपदधाति । सहस्रदा इति (१३. ४०) पुरुषशिर उद्गृह्य मध्ये ॥१४॥ सं° हस्तेन मुखमुत्पाद्य उखामध्ये उपदधाति । अश्वाव्योरुत्तरतः पूर्वापरे ॥१५॥ पूर्वमश्वस्यापरमवेः । सं° उखायामेवोत्तरविभागे शिरसी उपधेये ।

गोऽजयोश्च दक्षिणतः ॥१६॥ चशब्दात्पूर्वापरेऽएव · पूर्वं गोरपरमजस्य । सं° उखाया दक्षिणे भागे । आदित्यं गर्भमिति (१३. ४१-४५) प्रतिमन्त्रं मन्त्रक्रमेण ॥१७॥ शिरांस्युपधीयन्ते । चित्रं देवानामित्यर्धर्चशः (१३. ४६) स्रुवाहुती मध्यमे ॥१८॥ पुरुषशिरसि (७. ५. ९. २३) । सं° म°मे पुरुषे शिरस्तः अर्ध°शः अर्धर्चेनार्धर्चेन द्वे आहुती जुहोति । बहिर्वेद्युदङ् तिष्ठन्नुपतिष्ठतऽउत्सर्गैरिमं मा हिꣳ-सीरिति (१३. ४७-५१) प्रतिमन्त्रम् ॥१९॥ बहि°दङ्मुखस्तिष्ठन् । सं° उत्सर्गसंज्ञकै-र्मन्त्रैः प्र°न्त्रं पुरुषादिशिरांस्युपतिष्ठते । उखां परिक्राममेके ॥२०॥ एके आचार्याः उखां परिक्रम्य-परिक्रम्येह स्थिता एव तस्य पशोरुपस्थानं कुर्वन्ति

1) sic! contrary to Karka's view.